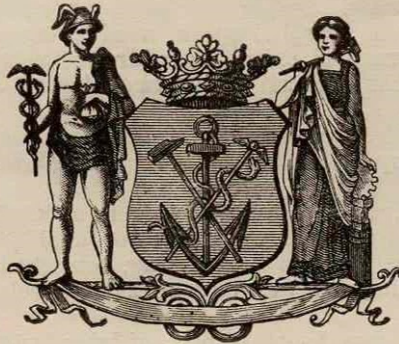

GEMEENTE

DELFSIJL.

MONSTERROL VOOR ZEEVARENDEN.

Op heden den *5 Maart* 1900, ten overstaan van mij Burgemeester-Waterschout te Delfzijl, belast met het opmaken van contracten van monstering van zeevarenden, is gesloten de hierna volgende overeenkomst, welke door de belanghebbenden, na voorlezing van de artikelen 5-9, 17-20, 21, 23, 24 en 26 der wet van den 7 Mei 1856 (*Staatsblad* no. 32) en de art. 391-401, 406 en 408 Wetboek van Strafrecht, is geteekend:

Wij ondergeteekenden, scheepsofficieren, matrozen of scheepsgezellen bekennen, ons, ieder in de hierna vermelde hoedanigheid, en op de navolgende voorwaarden te hebben verhuurd, om voor het bedongen en hieronder gesteld loon, eene reis te doen met het Nederlandsch *Frach* schip, genaamd *„Wilhelmina“* groot *59* gemeten register tonnen, gevoerd wordende door den schipper *Jan Lezinga* wonende te *Delfzijl* of die door eenig voorval zijne plaats mocht vervangen, thans liggende te *de Springedam* om van daar te varen naar: *West-Indië (op voorhand)* of naar alle zoodanige andere of meerdere plaatsen, als de schipper of gezagvoerder zal goedvinden, en om terug te komen in eene der Nederlandsche zeehavens, naar goedvinden van den schipper; verbindende zich de genoemde schipper, door mede-ondertekening dezer, tot voldoening van hetgeen voor dezen dienst, uit kracht van dit beding of van de wet verschuldigd is.

ART. 1. Een ieder zal op den tijd, door den schipper bepaald, aan boord moeten komen, voorzien van al hetgeen hij in zijne betrekking voor de reis noodig heeft.

Niemand zal zonder diens verlof van boord mogen gaan, noch buiten boord vernachten.

Niemand zal zijn goed weder van boord mogen brengen, zonder voorkennis van den schipper, en bij voorkennis alleen na visitatie van den schipper of diens plaatsvervanger.

ART. 2. De stuurman verklaart, dat hij bevorens naar de plaats der bestemming als Officier heeft gevaren

ART. 3. Wanneer nog binnen 'slands zijnde mocht worden ontdekt, dat eenig schepeling niet bekwaam is voor de betrekking waarvoor hij zich verhuurd heeft, of zich doorgaande schuldig maakt aan dronkenschap, twist of stoorniswekkende onzedelijkheid, zal de schipper gerechtigd zijn hem af te danken, zonder eenige betaling van gage, terwijl het reeds genotene teruggegeven moet worden.

Indien deze ontdekking later geschiedt, zal de schipper hem zoodanig kwaliteit en gage toekennen, als hij voegzaam zal oordeelen, en zulks onverminderd zoodanige verdere straffen als daartegen bij de wet zijn gesteld.

ART. 4. Het verblijf der schepelingen zal zijn in het volkslogies, zooals dit thans aan boord is ingericht en door de schepelingen bij deze wordt goedgekeurd.

Een betamelijke behandeling, bepaaldelijk ook met inachtneming van art. 8 wordt aan de schepelingen door den schipper verzekerd; zij hebben daarenboven naar de bestaande gewoonte en naar billijkheid recht op ruimte tot liggen.

ART. 5. Een ieder zal zich tevreden moeten houden met het navolgende wekelijksch rantsoen, als: 3 kilogram (ned. ponden) brood; - 2 liter (kop) 5 deciliter (maatjes) gort of rijst; - 1 kilogram (pond) 5 hectogram (ons) vleesch; - 7 hectogram (ons) 5 decagram (lood) spek; - 3 hectogram (ons) 5 decagram (lood) boter, olie of suiker; 1 liter (kop) 5 deciliter (maatjes) groene erwten; - 1 liter (kop) 5 deciliter (maatjes) grauwe erwten of bruine bonen; - 8 hectogram (ons) tarwe of gruttemeel; - kaas, thee of koffie naar behooren; - 4 liter (kan) 7 deciliter (maatjes) water; - zout, azijn en mosterd naar vereischte.

Op de schepen naar Oost-Indië bestemd bovendien om de veertien dagen: 7 hectogram (ons) 5 decagram (lood) zuurkool of snijboonen; - 1 hectogram (ons) augurken of komkommers; - 7 gram (wigpjes) knoflook.

Niet in zee zijnde, mag de schipper deze rantsoenbepaling wijzigen door het verschaffen van versche eetwaren.

Buiten 'slands zullen, ingeval van onbruikbare provisie, de schepelingen zich moeten tevreden houden met provisiën die aldaar gebruikelijk en te verkrijgen zijn.

Indien ten gevolge van lange reis of eenig toeval, de schipper en officier het noodzakelijk oordeelen het gemeld rantsoen te verminderen, zullen de schepelingen zich hiermede tevreden moeten houden.

Van het ingehoudene of minder gebruikte zal behoorlijk aanteekening gehouden worden, en zal in dat geval de waarde van de alzoo minder verstrekte levensmiddelen bij ontslag of afmonstering tusschen hen gelijkelijk worden verdeeld.

ART. 6. Ieder schepeling is verplicht, om zonder tegenspreken, den schipper en de officieren, ieder in zijne qualiteit, te gehoorzamen en zich van dronkenschap en vechterij te onthouden.

Ieder schepeling is verplicht alle scheepswerkzaamheden, al worden die ook op zon- of feestdagen vereischt of gelast, te verichten.

ART. 7. Alle scheepsofficieren en scheepsgezellen zijn gehouden den schipper bij te staan in alle gevallen van aanranding en rampen, het schip en de lading overkomende. (Art. 404 van het Wetboek van Koophandel.)

ART. 8. Ieder schepeling, die gedurende de reis ziek, of in dienst van het schip of in gevecht tegen vijanden of zeeroovers, gewond of verminkt wordt, blijft zijne huur behouden, is gerechtigd tot oppassing en genezing, en, ingeval van verminking, tot schadeloosstelling, op zoodanigen voet en op zoodanige wijze, als de rechter, ingeval van verschil zal oordeelen te behooren. (Art. 423 van het Wetb. van Koophandel.)

ART. 9. Iemand vóór het aan boord komen, of later buiten scheepsdienst, ziek, gekwetst of verminkt wordende, blijven de kosten van oppassing en genezing ten zijnen laste.

Indien bewezen wordt, dat de ongesteldheid, kwetsing of verminking het onmiddellijk gevolg is van eigene schuld of buitensporigheid, verbeurt de schepeling bovendien gedurende den tijd zijner onbekwaamheid voor den scheepsdienst alle recht op gage.

ART. 10. Gedurende de reis vermag de schipper aan het scheepsvolk niet meer dan een derde van hun verdiend loon op rekening te betalen. (Art. 442 van het Wetb. van Koophandel.)

ART. 11. Bij afdanken buiten 'slands is de schipper verplicht aan ieder hunner het aan hem verschuldigde te betalen.

Hij kan zulks doen door middel eener aanwijzing op den eigenaar of boekhouder van het schip af te geven. (Art. 443 van het Wetb. van Koophandel.)

ART. 12. Onverminderd het bepaalde bij art. 23 en 24 der wet van 7 Mei 1853 (*Staatsblad* no. 32), mogen de officieren noch het scheepsvolk, onder eenig voorwendsel hoegenaamd, den schipper of het schip, vóór den afloop der reis, met procedures, van welken aard ook, aanvallen of belemmeren, op verbeurte van hun volle loon.

Echter kunnen de officieren of het scheepsvolk, wanneer het schip zich in een haven bevindt, bij den Nederlandschen consul, of, wanneer deze ontbreekt, bij de overheid der plaats ontslag van hunne verbintenis vragen, indien de schipper hen mishandelt of hun spijs en drank mocht onthouden hebben. (Art. 444 van het Wetb. van Koophandel.)

ART. 13. Na het eindigen der reis, waarvoor het scheepsvolk is aangenomen, is hetzelfde op verlangen van den schipper of de eigenaars van het schip, gehouden het schip te lossen, watervast en bezemschoon te maken, te ontkakelen, op de ligplaats te leggen en vast te maken, en wijders binnen drie dagen na de lossing of ontlading van het schip, eene verklaring, hetzij alleen of met den schipper, af te leggen en met eede te bekrachtigen. (Art. 446 Wetb. van Koophandel.)

ART. 14. Wanneer gedurende de reis een of meerdere schepelingen mochten deserteeren, en de schipper desniettegenstaande begrijpt de reis te kunnen vervolgen, mag niemand zich daartegen verzetten; doch zal in zoodanig geval, van den dag der desertie af tot aan dien waarop andere schepelingen in plaats der gedeserteerden zijn genomen, de gage, die de deserteurs volgens de monsterrol zouden verdienen, onder de equipage, buiten den schipper, worden verdeeld naar evenredigheid der gage.

ART. 15. Een deserteur verbeurt, onverminderd de straf bij de wet bepaald, al zijne verdiende gage en al zijne aan boord geblevene goederen ten heehoeve der reederij.

Daarenboven is hij verplicht te vergoeden alle schade, hoe ook genaamd, voortspruitende uit zijn desertie, hieronder begrepen de meerdere gage, die wellicht aan zijnen opvolger zal zijn betaald, benevens alle kosten aangewend tot zijne opsporing en weder aan boord brenging.

ART. 16. De stuurman is verplicht, voor de behoorlijke overneming of ontvangst, stuwing en plaatsing der goederen te zorgen; wanneer het schip koopmansgoederen in heeft, moet hij dag en nacht aan boord blijven, en voor de sluiting, vooral des nachts, zorg dragen, alles op straffe van eene halve maand gage, behoudens schadevergoeding voor tekort bij uitlevering of ontlossing, even als voor iedere andere, door zijne schuld en nalatigheid veroorzaakte schade.

ART. 17. De officieren en scheepsgezellen zijn verplicht zich betamelijk en overeenkomstig de regelen van goede orde, zoo met opzicht tot de openbare godsdienstoefening, als bij andere gelegenheden, te gedragen, en zich te wachten, om elkander kwalijk te bejegenen of moeite aan te doen, zonder onderscheid of het is binnen of buiten scheepsboord, binnen of buiten 'slands.

ART. 18. Niemand mag contrabande, noch, zonder des schippers toestemming, koopmansgoederen aan boord nemen, op verbeurte van het goed, terwijl alle schaden, hieruit voortspruitende, op hen zullen worden verhaald.

ART. 19. De schipper heeft ten allen tijde het recht, om inspectie te houden over de goederen van de equipage, en verbodene en schadelijke goederen onder zijne bewaring te nemen.

ART. 20. Alle scheepsofficieren en scheepsgezellen, die zich als bevaren aangeven, zijn uit dien hoofde aansprakelijk tot vergoeding van alle schaden, welke zelfs door onkunde in het uitvoeren van hunnen dienst ontstaan. (Art. 405 Wetb. van Koophandel.)

ART. 21. De bedongen loonen hebben voor ieder man aanvang genomen van den dag af, dat ieder met zijn goed aan boord is gekomen, terwijl op hand zal onvangen maand gage.

ART. 22. Wanneer de schipper of gezagvoerende officier het nodig oordeelt des nachts op het schip wacht te doen houden, hetzij het schip nog niet ter plaatse ligt, of elders zich bevindt, is ieder schepeling verplicht daaraan te gehoorzamen, en zal degene, welke op zijne wacht slapende bevonden wordt, zoowel als de ongehoorzame, telken reize geboet of gestraft worden naar bevind van zaken volgens de wet.

ART. 23. Het loon van ieder man van het scheepsvolk is bijzonder verbonden jegens den schipper, om daarop te verhalen de vergoeding van alle schade, door hunne ontrouw of schuld in den dienst aan den eigenaar van de lading veroorzaakt.

ART. 24. De officieren en scheepsgezellen verbinden zich eindelijk na te komen hetgeen verder bij het Wetboek van Koophandel en boven aangehaalde wet van 7 Mei 1856 is voorgeschreven, op de boeten en straffen daarin bepaald, alsmede zich te regelen naar de zeemans gebruiken dezer plaats, voor zoover daarmede niet strijdig.

ART. 25. De boeten, ingevolge de wet of deze monsterrol door den schipper aan het scheepsvolk op te leggen, zullen komen ten voordeele van de inrichting voor werkverschaffing te Delfzijl.

ART. 26. De equipage verbindt zich om van iedere verdiende f5 gage een cent te storten in de kas der Noord- en Zuidhollandsche reddingmaatschappij.

De Burgemeester-Waterschout verklaart, dat de bepalingen vervat in de monsterrol, door de schepelingen zijn begrepen en dat door geen hunner afstand is gedaan van eenig recht, hun bij het Wetboek van Koophandel toegekend.

De Burgemeester-Waterschout verklaart, dat de minderjarige in deze monsterrol genoemd, bij het aangaan van deze verbintenis de hulp van ^{zijn} _{hun} vader of voogd ^{heeft} _{hebben} gehad.

SCHEEPSRANG.	HANDTEEKENINGEN		OUDERDOM.	WOONPLAATS.	BEDONGEN GAGE, IN DE per jaar MAAND.
	VAN DEN SCHIPPER, OFFICIEREN EN SCHEEPSGEZELLEN.				
Kapitein.	<i>J. Kuzenga</i>		33	<i>Delfzijl.</i>	
<i>Stuurman</i>	<i>J. Brogholt</i>		20	<i>Halwerde</i>	<i>223.</i>
<i>Kok</i>	<i>H. Willeman</i>		14	<i>Termonum</i>	<i>40.</i>
	<i>J. Willeman</i>				

De Burgemeester-Waterschout
te Delfzijl:

[Handwritten signature]

3.50
60
4.10